

## Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a cincea după Paști, a samarinencei

Cobor pe calea cărții cuvântului tău, Verginico. Intru cu tine în Ierusalim. Intrăm la Israel ca să-l învățăm, căci cel fără de învățătură își pierde mintea, și Noi trebuie să avem popor ascultător, măi Verginico. Mi-e dor și Mie de cuvântul tău peste Israel, că tu vorbești așa de frumos! Tu ești trâmbița Mea cea cu glas dulce și duios. Tu ești mângâierea Mea cea de la sfârșitul timpului. Tu ești cloșca cu puii de aur, Verginico. Strigă-ți puii și învață-i să mănânce și să crească, și să poată și ei crește pui din pui. Nu numai din cer trebuie să lucreze cuvântul cerului, ci și de pe pământ, Verginico. Creștinii își dau unul altuia cu bucătura. Așa să facă și cu cuvintele cele din cer, căci scris este în Scripturi: *«Mângâiați-vă unii pe alții cu cuvântul cel din cer»*, cu cuvântul venirii Domnului la voi, fiilor. Învață-ți, Verginico, fiii. Dă-le mâncare la pușori, că tu ai cuvânt dulce și duios. Amin.

– O, dă-le Tu, Doamne, dă-le Tu, de vreme ce vezi că le trebuie, că dacă vezi că le trebuie vezi și ce trebuie să le dăm. Dă-le Tu, Cuvântule al vieții veșnice, că Tu ești Dumnezeu, Doamne. Eu sunt în Tine, dă-le Tu, că Tu ești Dumnezeu.

Fiilor, îmi spune Domnul să vă dau mâncare. De ce-mi spune Domnul așa? Fiți atenți și înțelegeți, că voiește Domnul să răzbată în voi, și folosește poarta cea din cer și poarta cea de pe pământ. Poarta cea din cer sunt eu, că m-a folosit Domnul de ușă a Lui spre voi, iar poarta cea de pe pământ sunt fiii cei unși în grădina cuvântului, măi fiilor. O, căutați vorbirea despre Dumnezeu, și ea vă va căuta pe voi, că iată, ea vă caută și voiește să vă găsească acasă, să vă găsească în Domnul, să vă găsească, fiilor.

Dă-le Tu, Doamne, dă-le mâncare la pușorii mei, că sunt ai Tăi, fiindcă pentru Tine i-am crescut. Dă-le Tu, că Tu ești Dumnezeu, iar eu sunt în Tine.

– O, Verginico, Mă fac masă și hrană pentru Israel ca să crească fiii lui Israel și să se hrănească unii pe alții, și pe mulți să-i hrănească din cuvântul Meu. Amin.

\*\*\*

Sunt venit cu hrană. Vin să te alăptez, poporul Meu, căci cel fără de învățătură își pierde mintea; cel fără de hrană se ofilește și se îmbolnăvește în sine.

Se întreabă omul din lume, se întreabă omul bisericii ce atâta vorbă lungă de la Mine spre tine, poporul Meu? Dar Eu îi spun celui ce spune așa că vorba lui e și mai lungă ca a Mea ca să-și crească puii lui, căci fiecare își crește puii lui, fiecare își îngrijește rodul lui. Așa și voi, fiilor, nu fiți, tată, neroditori. Fugiți de nerodire, fugiți de moartea Mea din voi, că în voi trebuie să fiu viu și roditor, fiilor. În fiii lumii Eu sunt mort. În fiii lumii Eu sunt înmormântat și rece și fără grai, dar voi nu fiți neroditori ci căutați între voi vorbirea despre Dumnezeu, și ea vă va căuta pe voi. Nu-i frumos să tacă inima și gurița voastră când aveți atâta îndemn din cer, atâta vorbire din cer peste voi. Iată, Eu nu tac cu voi. Și de ce, oare, nu tac cu voi? Ba încă și mai mult aş sta cu voi în sfat dacă v-aş vedea pe voi și mai mult împărțind între voi sfatul Meu. Dar asta nu se face mânat de sus sau de jos sau din lături, ci se face dinăuntru tău, fiule hrănit cu Duhul Sfânt.

Omul din lume nu ascultă de Dumnezeu și nu-i place vorbirea cu Mine, că el are multe de vorbit și nu-i place vorbirea cu Mine și nu ascultă de Mine, așa cum nici Adam n-a ascultat ce i-a spus Dumnezeu, și a fost rău de el și de tot neamul omenesc. Dar voi, fiilor, să ascultați, tată, de Mine și să faceți ce vă spun și ce vă cer, că neascultarea nu e bună. Neascultarea rodește în om neascultare dacă omul o ia în el. Adam n-a ascultat nici în cer, nici pe pământ; nici în rai, nici în afara raiului. I-am spus în rai ce să mănânce și nu M-a ascultat. I-am spus în afara raiului ce să

mănânce pentru neascultarea lui, și nici atunci n-a ascultat. Iată, și vouă vă spun: mâncați cuvântul Meu și hrăniți-vă din roadele lui ca să fiți veșnici, fiilor, și să fiți ascultători și să luați plata ascultării de Dumnezeu. Amin. Din toate cuvintele Mele să luați și să mâncați și să împărțiți veșnic între voi, dar din ale oamenilor să nu luați, ca să nu muriți ca oamenii, căci voi aveți laptele vieții, și Eu vă alăptez ca un tată bun și ca o mamă bună.

I-am spus lui Adam în rai, i-am spus ce să mănânce și cum să mănânce și n-a ascultat. I-am spus așa: *«Iată, vă dau toată iarba cea verde care face sămânță pe pământ, și tot pomul care are rod cu sămânță în el»*. I-am spus lui Adam în rai: *«Din toți pomii din rai poți să mănânci, iar din pomul cunoștinței binelui și răului să nu mănânci, căci dacă vei mânca vei muri în ziua aceea»*.

O, fiilor, ziua neascultării este moarte. Neascultarea este moarte, fiilor, căci în ziua când Adam a mâncat din cele oprite, a intrat în el neascultarea, care este moarte, tată; a intrat moartea în el, și el s-a ascuns în el, iar când l-am scos din rai și l-am pus pe pământ, așa i-am spus: *«Pentru că n-ai ascultat, blestemat va fi pământul pentru tine și cu osteneală să te hrănești din el, căci spini și pălămidă îți va rodi, și te vei hrăni cu iarba câmpului, și cu sudoarea feței tale îți vei mânca pâinea ta, hrana ta, până ce te vei întoarce în pământul din care ești luat»*, și l-am scos din rai ca să lucreze pământul din care fusese luat și făcut.

Adam a fost făcut din pământ, și pământul l-a recunoscut de stăpân pe cel făcut de Dumnezeu din pământ. Iar dacă Adam a căzut de la fața Creatorului său, a căzut și pământul sub blestem, căci din pământ a fost făcut Adam. Dar nici a doua oară nu s-a supus Adam lui Dumnezeu, că n-a ascultat ca să mănânce ce-i spusese Dumnezeu, și omul a mâncat ființă vie. Omul a omorât ființă vie și a mâncat, și n-a ascultat ca să mănânce ce a spus Dumnezeu când a spus: *«Te vei hrăni cu iarba câmpului, și prin sudoarea feței tale îți vei mânca pâinea ta»*.

Omul n-a voit să mănânce pâinea Mea, și a voit să mănânce pâinea sa. O, fiilor, nu fiți neroditori în ascultare. Rodiți cuvânt din cuvânt și dați-l unul altuia, că iată, Eu nu tac între voi. Neascultarea rodește în om neascultare. Neascultarea se face mare în omul neascultător de Dumnezeu, și Mă dă afară din om și stă ea. Cine nu se hrănește cu cuvântul vieții și cu rodul lui, acela se hrănește cu neascultare, așa cum s-au hrănit cei ce au plecat de lângă acest izvor, de lângă masa cuvântului Meu, și s-au dus la masa neascultării de Dumnezeu. Omul trebuie hrănit cu învățătura cea bună mai mult decât cu nădejdea, căci astăzi tot omul s-a învățat să nădăjduiască în Dumnezeu, Care este bun și Care-l iartă de tot răul pe care-l face. Omul, fiilor, trebuie hrănit cu învățătură și cu mustrare, și fericit este cel ce rabdă învățătura și mustrarea, iar cel ce nu le primește pe acestea, acela este neascultător, și neascultarea rodește în om neascultare.

Din toate cuvintele Mele să mâncați cu ascultare, fiilor. Dar ce înseamnă aceasta: să mâncați cu ascultare? O, Eu v-am învățat, și voi știți ce înseamnă aceasta, pentru că Eu v-am dat și cunoștință. Mâncați cu iubire, căci cine dintre voi nu mănâncă cu iubire, acela i se apleacă și varsă ce mănâncă. Cum adică varsă ce mănâncă? Adică se ridică împotriva mâncării prin neascultarea lui.

Creștinul trebuie hrănit cu învățătură. Creștinul trebuie să stea la învățat. Învățați să stați sub învățătură, fiilor. Învățați să ascultați tot ce vă cer Eu, că Eu sunt Cel ce vă cer. Iar dacă voi veți face tot ceea ce vă cer, atunci orice veți cere voi de la Tatăl în numele Meu, veți dobândi, dimpreună cu viața veșnică. Amin.

Nu fiți muți cu cuvântul Meu. Nu e de ajuns să vorbiți cu Mine în voi înșivă, că nu așa stă zidul bisericii în picioare. Limbile Duhului Sfânt se dau, și sunt date unul altuia spre zidire, iar cel ce grăiește de Mine în sine, acela nu zidește biserica. Nu așa se zidește frate pe frate. Voi, fiilor, lucrați după Scripturi, așa cum Eu lucrez, căci nimic nu fac fără să nu fi fost vestit în Scripturi. Iată, sunt venit cu hrană la voi. Vin, tată, mereu la voi, căci cel fără de învățătură își pierde mintea și se îmbolnăvește în sine. Fiți ca albinuțele din stup, că ele, nici una nu stă; toate au lucrare și zidire spre hrana lor și a omului. Puneți urechea voastră la ușa casei lor și ascultați

și auziți ce zumzet, ce lucru una pentru alta fac ele spre hrana lor și a omului. Așa să fiți voi, fiilor. Eu, Domnul, vă spun: așa să fiți voi, și să ascultați ce vă învăț, ce vă îndemn Eu. Este scris: «*Cine nu lucrează, să nu mănânce*». Iată, Eu lucrez peste voi, iar voi să-Mi dați din acest rod ca să pot să stau cu voi la masa lucrului Meu, fiilor. Lucrați și voi. Lucrați și mâncați. Mâncați și lucrați, îmbucăturindu-vă unul pe altul cu rodul cuvântului Meu, iar Eu să Mă hrănesc cu rodul ascultării voastre, fiilor. Fiți harnici ca albinuțele. Nu fiți fără de lucrare, căci cel fără de rod nu stă cu Dumnezeu. Fiți harnici și hrăniți-vă unii pe alții și pe Mine din cuvântul Meu dat vouă spre hrană. Amin.

\*\*\*

O, Verginico, l-am învățat pe Israel; l-am învățat să asculte și cum să asculte; l-am învățat, tată, căci cel neînvățat își pierde mintea, măi Verginico. Învăță-l și tu, și dă-i îndemn de viață, căci viață înseamnă ascultare, iar neascultare înseamnă moarte. Învăță-l să creadă această Scriptură proaspătă, Verginico: ascultarea înseamnă viață, iar neascultarea înseamnă moarte.

– *O, poporul meu, îmi spune Domnul să-ți dau învățătură. Omul din pricina neascultării a murit. Omul n-a ascultat nici în cer, nici pe pământ, nici în rai, nici în afara raiului. Omului din lume nu-i place vorbirea cu Dumnezeu, nu-i place să asculte de Dumnezeu, căci neascultarea rodește în om neascultare. Fugiți de neascultare, fugiți de cârtire, fugiți de mărirea de sine care îl face pe om să nu primească învățătură spre zidire cerească în el. Mâncați cuvântul lui Dumnezeu și hrăniți-vă cu el, zi și noapte hrăniți-vă cu această hrană unul pe altul, căci cine nu lucrează nu mănâncă și nu crește. Cel ce nu lucrează nu crește, fiilor. Acela rămâne chircit ca pomul fără ploaie și fără soare, ca pomul lipsit de rod, fiilor.*

*Aș dori să ia foc între voi cuvântul acesta care vine la voi, că Domnul așa a spus: «Foc am venit să arunc pe pământ, și cât aș voi să se aprindă!». O, tot cerul voiește să se încălzească la focul acesta. O, fiilor, fiilor, focul nu arde până nu este aprins. Domnul aruncă focul și dă să-l aprindă între voi ca să Se încălzească cu voi și mulți să se încălzească apoi, căci din focul acesta vor veni cei mulți, fiilor. Dați drumul celor mulți să vină, și să aibă la ce să vină. Faceți foc, căci focul se vede de departe și se adună mulți ca să vadă ce arde în el.*

*Ție, Doamne, mă închin și mă rog: dă-i iubire lui Israel și aprinde focul Tău în mijlocul lui și foc din foc să se aprindă în Israel, Doamne, că Tu ești foc mistuitor, Care arzi pe cele rele și aprinzi pe cele bune care vor rămâne. Amin.*

– O, Verginico, am venit cu hrană și l-am hrănit pe Israel; l-am hrănit și îl voi hrăni mereu, că inima Mea Îmi arde ca focul pentru Israel cel de azi, pentru poporul Meu de azi. Amin.

O, Israele, inima Îmi arde după tine. Fii, Israele, ca fiica aceea pe care azi o serbez în mijlocul tău. Ea a aprins focul Meu în cetatea ei, și cetatea ei a luat foc din focul Meu, și Eu am intrat în cetatea aceea și M-am încălzit dimpreună cu cei din cetate.

Fii ca samarineanca, fiule de azi. Fii ca samarinenii. Astăzi serbez în tine sărbătoare pentru femeia samarineancă și pentru cetatea Samariei. Foc din foc să se aprindă pe pământ, căci foc am venit să arunc pe pământ, și voiesc să se aprindă, dar pe tine te am ca pe un amnar în mâna Mea, poporul Meu de azi.

Când o casă ia foc pe pământ, focul se vede și adună pe mulți. O, Israele, casa Mea de azi, Israele român, copilul Meu cel mezin, Israele, mezinul Meu, voiesc, tată, să fii focul Meu aruncat de mâna Mea peste pământ, și să se adune la căldura Mea și a ta toți cei înfrigurați și goi, toți cei fără lumină să vină să ia căldură și lumină și casă.

Fiilor din Israel, stelutele Mele cu care luminez în noaptea cea de pe pământ! Voiesc să fac cer pe pământ, iar voi să luminați ca stelele cerului pe pământ, fiilor.

O, Verginico, am venit cu hrană și cu foc, ca să-l hrănesc și să-l încălzesc pe Israel, căci inima Mea Îmi arde ca focul pentru poporul Meu de azi, pentru tine, Israele, poporul Meu de azi,

samarineanul Meu de azi, poporul Meu iubit întru care Eu binevoiesc și Mă preaslăvesc, poporul Meu, mângâierea Mea în durerea Mea, doctoria Mea în durerea Mea. Amin, amin, amin.

*12/25-05-1997*